

Rimske številke

Pred letom 1202, ko je Fibonacci izdal knjigo Liber Abacci, kjer je uvedel indijsko-arabski desetiški številski sistem, ki ga uporabljamo še danes, so števila zapisovali z rimskimi številkami.

V rimskem zapisu števil so uporabljali znake (števke) z naslednjimi številskimi vrednostmi:

I, V, X, L, C, D, M
1, 5, 10, 50, 100, 500, 1000.

Ostala števila so pisali: števila od 1 do 9 takole,

I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX,

desetice od 10 do 90,

X, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC,

medtem ko so stotice 100 do 900 zapisali takole,

C, CC, CCC, CD, D, DC, DCC, DCCC, CM.

Pri tisočicah, bomo uporabljali le 1000-3000

M, MM, MMM.

Ševilki 1634 ustreza rimska številka, ki je sestavljena tokole:

4	IV
30	XXX
600	DC
1000	M
1634	MDCXXXIV

Definicija problema

Vaša naloga je, da dano število n zapišete z rimsko številko.

Vhodni podatki

Iz standardnega vhoda preberete datoteko zapisom več števil n_i v eni sami vrstici. Zapisi števil so ločeni s presledkom.

Izhodni podatki

Na standardni izhod morate napisati v eni vrstici ustrezne rimske številke ravno tako ločene s presledkom.

Primer

Vhod

15 22 11 3333

Izhod

XV XXII XI MMMCCCXXXIII

Napotek

Iz standardnega vhoda preberete vrstico s številkami v spremenljivko `line` in jih zapišemo v seznam `lines`.

```
import sys
line = sys.stdin.readline()
lines = line.split()
```

Če spremenljivka `res` hrani seznam ustreznih rimskih števil, potem seznam izpišemo v eni vrstici z ukazom.

```
print(' '.join(res))
```